

TWEE ARGENTIJNSE VERTEGENWOORDIGERS GESTORVEN IN DE OORLOG

(Roberto J. PAYRO voor *La Nación*)

Dinant, 25 augustus 1914.

Om 7 uur 's ochtends op dinsdag 25 augustus betraden de Duitse soldaten het hotel en bevalen ze iedereen om het gebouw te verlaten, hetzelfde deden ze in de huizen die aan de verwoesting ontsnapt waren, en van alle kanten stroomden zij die aan de slachting niet hadden kunnen ontsnappen samen. ... De dood van allen leek onvermijdelijk, de priesters die bij hen waren gaven absolutie aan de gelovigen ...

Uiteindelijk, na een vergadering van twee uur tussen de commandant van het plein en enkele notabelen werd besloten dat er geen verdere executies zouden zijn, tenzij er opnieuw op de Duitse troepen geschoten zou worden, maar iedereen zou gevangen gehouden worden tot de Duitse troepen verder waren getrokken, wat verscheidene dagen zou duren.

De gevangenen werden opgesloten in de barakken van het 13e linieregiment en in het koor van de Premonstratenzers, voor ze hier binnengingen, scheidden ze de mannen en de vrouwen, wat deed vrezen voor nieuwe slachtpartijen. De mannen, met de armen boven het hoofd, werden geregistreerd, tot aan hun slijpers en sleutels werden hen afgenomen alsof het wapens waren.

Men liet de vrouwen toe naar het binnenplein te gaan, en om 1 uur, konden de mannen een moment naar buiten gaan

om wat lucht te scheppen.

Op dit moment werden zij gekozen die de doden, die al drie dagen lagen waren ze gevallen waren, moesten begraven. Men moest grote graven openen, moeizaam werk voor zij die niet gewend waren het te doen. Maar allen moesten graven zonder het hoofd op te heffen, onder dwang van de revolvers van de Duitse officieren. De officieren zelf, niet de gewone soldaten. Later moest men de rotten lijken transporteren. Sommige van de onfortuinlijke gevangenen werden ziek van de vermoeidheid, walging en verschrikking.

Binnenkomend leden ze honger, honger die zo extreem was dat ze de gekookte aardappelen, die hun als enige voeding werden aangeboden, zonder ze zelfs te schillen verorberden.

Na vijf uur van zwaar werk kwamen ze terug aan in hun cel, waar ze zich op de natte, bevroren stenen te slapen legden.

Roberto J. Payró

Copyright, 2014 : Nathaniel BOVIN, voor de Nederlandstalige vertaling.

Uittreksel van :

PAYRO ; « *Dos representantes argentinos muertos en la guerra* », in LA NACION ; 17/11/1914.